

פתגם השבוע בענייני גאולה

מבואר בכתבי האריז"ל שדור הגאולה העתידה הוא גלגול של הדור שיצא ממצרים, ועל פי זה, הנשים הצדקניות שבדורנו שבזכותן נגאלים, הן הן הנשים הצדקניות שבזכותן יצאו ממצרים.

. . והוראה מיוחדת ועיקרית בנוגע לענין השירה - כמודגש בשירת מרים ושירת דבורה: כשם שביציאת מצרים "מובטחות היו צדקניות שבדור שהקב"ה עושה להם נסים והוציאו תופים ממצרים", כך גם בהגאולה מגלות זה האחרון, שנשי ישראל הצדקניות צריכות להיות מובטחות ובודאי מובטחות הן שתיכף ומיד ממש באה הגאולה האמיתית והשלימה, ועד שמתחילות תיכף (ברגעי הגלות האחרונים) בהשירה ובתופים ובמחולות, על בוא הגאולה האמיתית והשלימה.

(משחות ש"פ בא, ו' שבט וש"פ בשלה, שבת שירה, י"ג שבט ה'תשנ"ב)

הממשיך ומחבר את עצם הנשמה עם דרגת הנשמה המתלבשת בגוף. וזהו 'אז ישיר משה ובני ישראל' - אז הוא המשכה מלמעלה למטה והמשכת האל"ף אלופו של עולם על ז' היינו מקור הנשמה. ישיר הוא ההעלאה מלמטה למעלה של הנשמה המתלבשת בגוף. וכש"אז ישיר" - כשעצם הנשמה מתגלה בגוף, נעשה "משה ובני ישראל" - שמתאחדת באחד.

(על פי 'ספר המאמרים עטר"ת' ע' ריגרטז)

כ"ק אדמו"ר מהורייצ

אלקי אבי וארוממנהו (טו, ב)

"אלקי אבי", האלקות של אבי, כלומר שהוא עצמו איננו יודע מה היא אלקות, ובמה שהוא שמע מאביו הוא מאמין באמונה שלימה עד מסירות נפש ממש.

(תרגום חופשי מ'לקוטי דיבורים' ע' 682)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליטי"א

זה א-לי ואנוהו (שם)

במסכת סוטה (יא, ב) מבואר שבשעה שנתגלה הקב"ה לבני ישראל בים סוף, הם - הילדים שנולדו במצרים ונתגדלו באורה ניסי - הכירו תחילה ופתחו ואמרו "זה קלי ואנוהו".

קריאתם זו של הבנים, השפיעה על הוריהם, שגם הם ענו ואמרו "אלקי אבי וארוממנו", וכך יהי גם בגאולה העתידה, ככתוב "והשיב לב אבות על (ידי) בנים".

(על פי 'לקוטי שיחות' חלק ב' ע' 524)

כ"ק אדמו"ר הזקן

ויהי בשלח פרעה את העם.. (יג, יד)

עם ישראל בגלות משול לזרע הטמון באדמה. על מנת שהזרע יצמיח עץ עושה פרי, טומנים אותו באדמה, וביחד (הזרע עם כח הצומח שבארץ) הם משלחים פארות וענפים כלפי מעלה. כך גם בגלות מצרים - "פרעה את העם": פרעה (גלות מצרים) יחד עם העם שלחו את ניצוצי הקדושה ממצרים ועשו פירות למעלה.

(על פי 'תורה אור' פרשתנו סא, א"ג)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

לכאורה, מה הפלא הגדול שבקריעת ים-סוף, הלא כבר הי' לעולמים, שהרי בתחילת הבריאה נאמר "יקוו המים אל מקום אחד ותראה היבשה"? אלא, שבזמן הבריאה לא נהפך הים ליבשה אלא שנפרד ממנו. מה שאין כן בקריעת ים יוסף שמקום הים עצמו נהפך ליבשה.

(על פי 'תורת חיים' פרשתנו ר"ד, א"ב)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

זה א-לי ואנוהו (טו, ב)

כל אחד מראה באצבעו ואומר זה (מדרש רבה)

הדבר תמוה: הרי נאמר "כי לא יראני האדם וחי"? אלא, שהיות ובשעת קריעת ים סוף הלכו בני ישראל בים במסירות נפש - נחשב להם הדבר כאילו מתו, ולכן הי' באפשרותם לראות מה שאי אפשר לאדם חי לראות.

(על פי 'אור התורה' כרך ב' ע' תקל)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

ואתה הרם את מטך (יד, טז)

על בקיעת הנהר לעתיד לבוא נאמר והניף ידו על הנהר ולא נזכר מטה. שכן גם בגאולת מצרים לא נזקק משה למטה בשביל לבקוע את הים, אלא בשביל להמשיך דינים על מצרים. אבל לעתיד לבוא, שאז יתפרדו כל פועלי און - לא יהי צורך במטה כלל.

(על פי 'המשך וככה תרל"ז' פרק קיט)

כ"ק אדמו"ר מהורשי"ב

אז ישיר משה ובני ישראל (טו, א)

בני ישראל הם הנשמות כמו שהם בתוך הגופים, ומשה הוא